

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 19. janvārī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) – Brisal – Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland/Fazenda Pública

(Lieta C-18/15)

(2015/C 118/22)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Prasītājas: Brisal – Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland

Atbildētāja: Fazenda Pública

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 56. pants nepieļauj tādus valsts nodokļu tiesību aktus, kuros paredzēts, ka nerezidējošas kredītiestādes Portugāles teritorijā tiek apliktas ar nodokli par šajā teritorijā gūtajiem procentiem, nodokli ieturot ienākumu gūšanas vietā, piemērojot galīgo likmi 20 % apmērā (vai zemāku likmi, ja pastāv konvencija nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu), to piemērojot *bruto* ienākumiem, bez iespējas atskaitīt profesionālos izdevumus, kas tieši saistīti ar veikto finansiālo darbību, savukārt rezidējošu kredītiestāžu gūtie procenti tiek ieskaitīti kopējos ar nodokli apliekamajos ienākumos un tad, kad tiek noteikta peļņa uzņēmumu ienākuma nodokļa mērķiem, tiek atskaitīti jebkādi izdevumi, kas saistīti ar veikto darbību, un tādējādi pamatlikme 25 % apmērā tiek piemērota *neto* procentu ienākumiem?
- 2) Vai [minētais pants šos tiesību aktus] nepieļauj arī tad, ja rezidējošu kredītiestāžu nodokļa bāzei pēc tam, kad ir atskaitītas ar procentu ienākumiem saistītās finansēšanas izmaksas vai ar šādiem ienākumiem ekonomiski tieši saistītie izdevumi, tiek vai var tikt piemērots lielāks nodoklis nekā tas, kas tiek ieturēts ienākumu gūšanas vietā no nerezidējošu iestāžu bruto ienākumiem?
- 3) Vai šajā nolūkā ar izsniegtajiem aizdevumiem saistītās finansēšanas izmaksas vai ar saņemtajiem procentu ienākumiem ekonomiski tieši saistītos izdevumus var pierādīt ar EURIBOR (*Euro Interbank Offered Rate*) vai LIBOR (*London Interbank Offered Rate*) sniegtajiem datiem – kas ir vidējās procentu likmes, kas tiek piemērotas starpbanku finansēšanai un kuras bankas izmanto savas darbības veikšanai?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 25. novembra spriedumu lietā T-384/11 *Safa Nicu Sepahan Co./Eiropas Savienības Padome* 2015. gada 4. februārī iesniedza *Safa Nicu Sepahan Co.*

(Lieta C-45/15 P)

(2015/C 118/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Safa Nicu Sepahan Co.* (pārstāvis – A. Bahrami, *avocat*)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

Šajā apelācijas sūdzībā izklāstīto iemeslu dēļ *Safa Nicu Sepahan Co.* apgalvo, ka Eiropas Savienības Tiesai ir:

1. daļēji jāatceļ Vispārējās tiesas spriedums, kuru Vispārējā tiesa pasludināja 2014. gada 25. novembrī lietā T-384/11, ciktāl tā:

- nav atzinusi un piespriedusi atlīdzināt materiālos zaudējumus, kurus ir cietusi *Safa Nicu Sepahan Co.*;
- ir atzinusi, ka *Safa Nicu Sepahan Co.* ir cietusi nemateriālu kaitējumu, taču ir piespriedusi patvaļīgi zemu summu EUR 50 000 apmērā kā vienīgo kompensāciju par šo kaitējumu;

2. jāīsteno neierobežota jurisdikcija, pamatojoties uz tai zināmajiem apstākļiem:

galvenokārt:

- piespriest *Safa Nicu Sepahan Co.* kompensāciju EUR 5 662 737,40 apmērā un procentus par materiālajiem zaudējumiem, kas ir izcēlušies būtiska tiesību normas pārkāpuma un Eiropas Savienības Padomes prettiesiskas rīcības dēļ;
- piespriest *Safa Nicu Sepahan Co.* kompensāciju EUR 2 000 000 apmērā un procentus par nemateriālo kaitējumu, kas ir izcēlies būtiska tiesību normas pārkāpuma un Eiropas Savienības Padomes prettiesiskas rīcības dēļ;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās un citus izdevumus saistībā ar šo apelācijas sūdzību, kā arī izdevumus, kuri ir radušies sākotnējā tiesvedībā un procentus;

pakārtoti:

- piespriest *Safa Nicu Sepahan Co.* izmaksāt kompensāciju, tās apmēru nosakot *ex aequo et bono*, un procentus par materiālajiem zaudējumiem, kas ir izcēlušies būtiska tiesību normas pārkāpuma un Eiropas Savienības Padomes prettiesiskas rīcības dēļ;
- piespriest *Safa Nicu Sepahan Co.* izmaksāt kompensāciju, tās apmēru nosakot *ex aequo et bono*, tomēr ne mazāku par EUR 50 000 un procentus (kas jau ir piespriesta ar pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu) par nemateriālo kaitējumu, kas ir izcēlies būtiska tiesību normas pārkāpuma un Eiropas Savienības Padomes prettiesiskas rīcības dēļ;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt *Safa Nicu Sepahan Co.* tiesāšanās un citus izdevumus saistībā ar šo apelācijas sūdzību, kā arī izdevumus, kuri ir radušies sākotnējā tiesvedībā un procentus;

pakārtotāk:

3. nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā zaudējumu apmēra noteikšanai un jauna *Safa Nicu Sepahan Co.* labvēlīga sprieduma taisīšanai.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza divus apelācijas pamatus par Vispārējās tiesas 2014. gada 25. novembrī pasludināto spriedumu, katrā no šiem pamatiem ir ietverti vairāki juridiski argumenti:

- ar pirmo apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma 93.–149. punktā, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumu par visu materiālo zaudējumu atlīdzināšanu, lai gan Vispārējā tiesa ir atzinusi un piekritusi tam, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja patiešām ir cietusi materiālus zaudējumus Savienības prettiesiskas rīcības dēļ; tā pamatojas uz šādiem argumentiem:
  - spriedumā nav piespriesta nekāda kompensācija par Savienības un tās ierēdņu radītajiem zaudējumiem, tādējādi pārkāpjot LESD 340. panta 2. punktu un ES Pamattiesību hartas 41. panta 3. punktu, kuros abos ir ietverts “pilnīgas atlīdzības” princips;
  - turklāt nepiespriežot atlīdzināt nekādus materiālos zaudējumus, kuru pastāvēšana ir atzīta, spriedumā ir pārkāpti samērīguma un taisnīga novērtējuma principi un ir pārkāpts tiesiskums;
  - spriedumā turklāt ir pieļauts pārkāpums tiesību normu piemērošanā ar acīmredzamiem faktiem un pierādījumu sagrozījumiem un tajā pilnībā noraidītie apelācijas sūdzības iesniedzējas zaudējumi balstās uz kļūdainu, nelogisku un pretrunīgu argumentāciju;
- ar otro apelācijas pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā pārsūdzētā sprieduma 92 un 149. punktā, uzskatot ka kompensācija EUR 50 000 apmērā būtu pienācīgs atlīdzinājums. Vispārējā tiesa tādējādi nav ievērojusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, tā ir pārkāpusi samērīguma principu un principu par kompensācijas izmaksu par zaudējumiem un izmaksām, kuri ir faktiski radušies, kas ir novedis pie patvaļīga un prettiesiska atrisinājuma.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 6. februārī iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – *Sélina Affum* (uzvārds pēc laulībām – *Amissah*)/*Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d’appel de Douai*

(Lieta C-47/15)

(2015/C 118/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Sélina Affum* (uzvārds pēc laulībām – *Amissah*)

Atbildētāji: *Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d’appel de Douai*

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Direktīvas 2008/115/EK ⁽¹⁾ 3. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgais dalībvalstī uzturas nelikumīgi un tādēļ saskaņā ar šīs direktīvas 2. panta 1. punktu attiecībā uz viņu ir piemērojama šī direktīva, ja šis ārvalstnieks ir vienkāršā tranzīta situācijā kā pasažieris autobusā, kurš, iebraucot no citas Šengenas zonā ietilpstošas dalībvalsts, pārvietojas pa šīs dalībvalsts teritoriju un dodas uz citu dalībvalsti?